

יום בחייו של טובי

רוסמונד פריגר
לונדון 1900

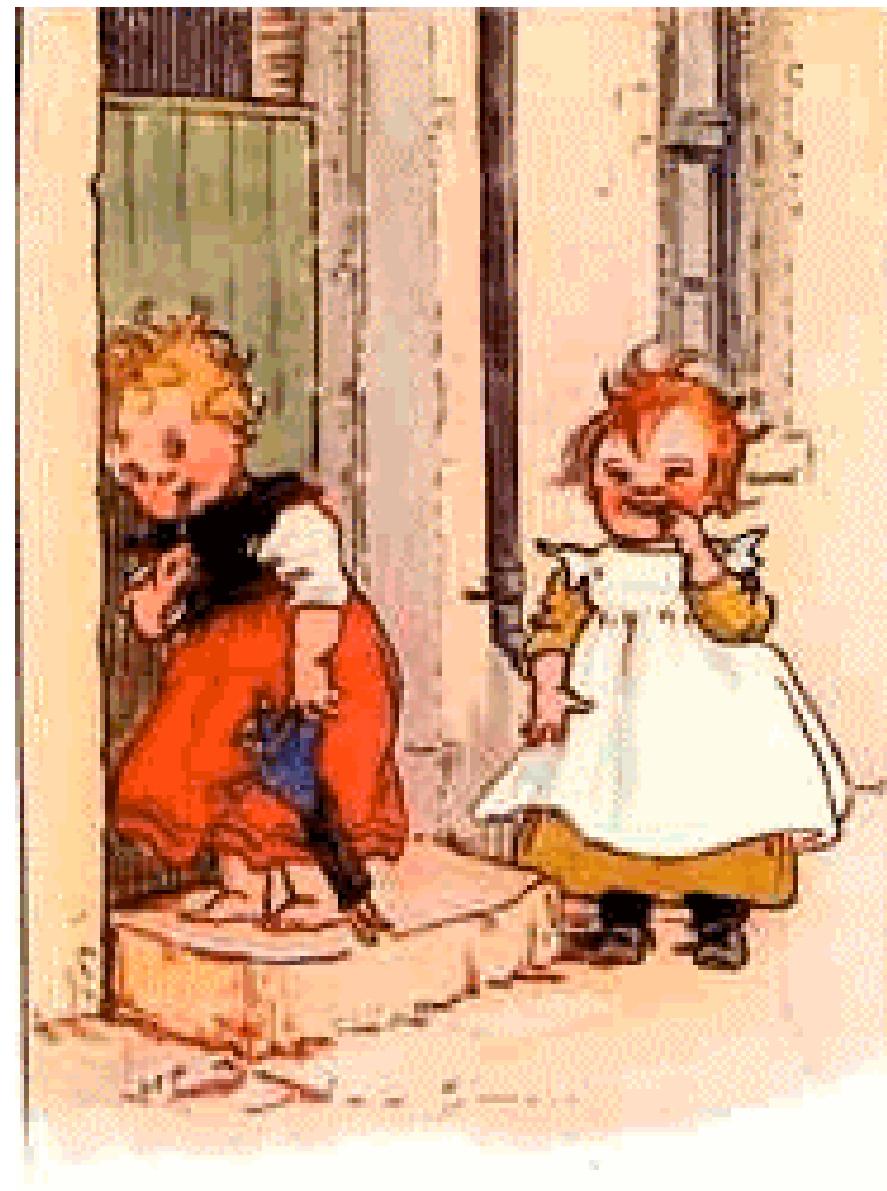
הוא אמנם רוצה להתגלח כמו שעושה
אבא, אבל אמא מהר מכניסה אותו
לגיגית ורוחצת אותו היטב.

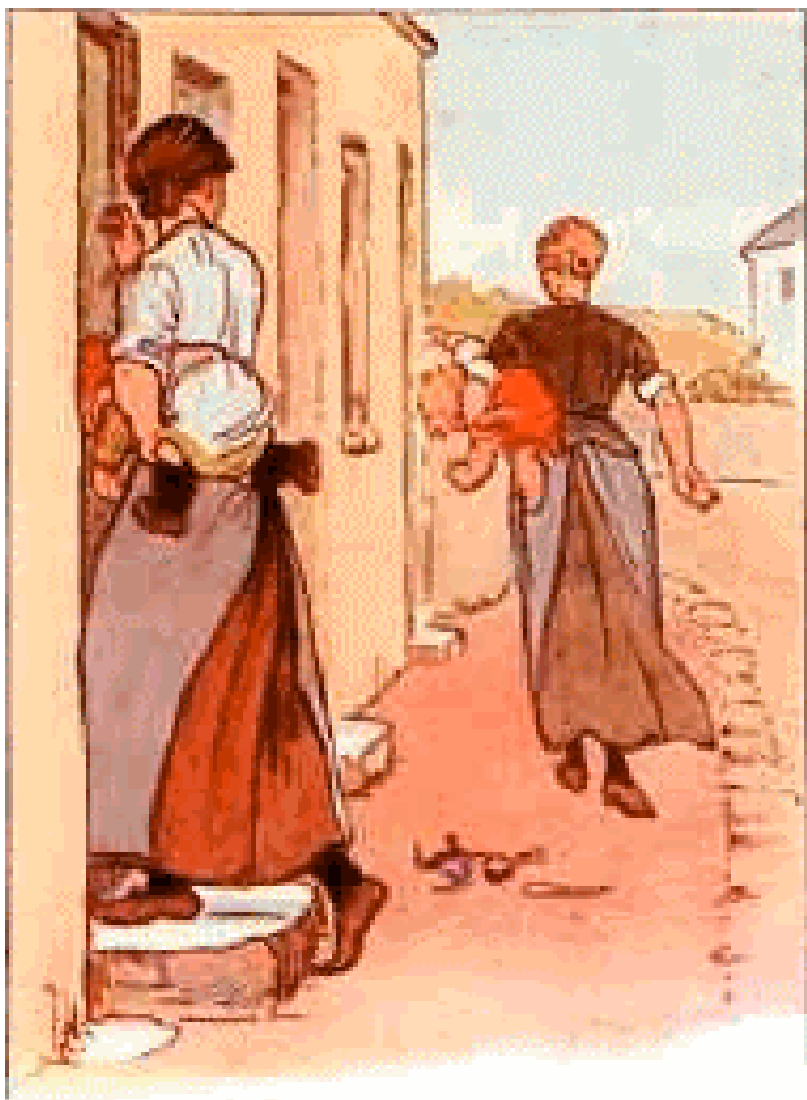
טוני רעב מאוד כשהוא קם בבוקר. סדיא
אחותו מאכילה אותו.

אבל אחרי כמה רגעים הם כבר
משחקים בבובה ואופים עוגות חול.

בחוץ מחכה כבר החברה של טוני.
הוא מתבייש קצת.

והאמהות מוכרחות להפריד בין הנצים.

אלא שאז פורצת פתאום מלחמה גדולה.

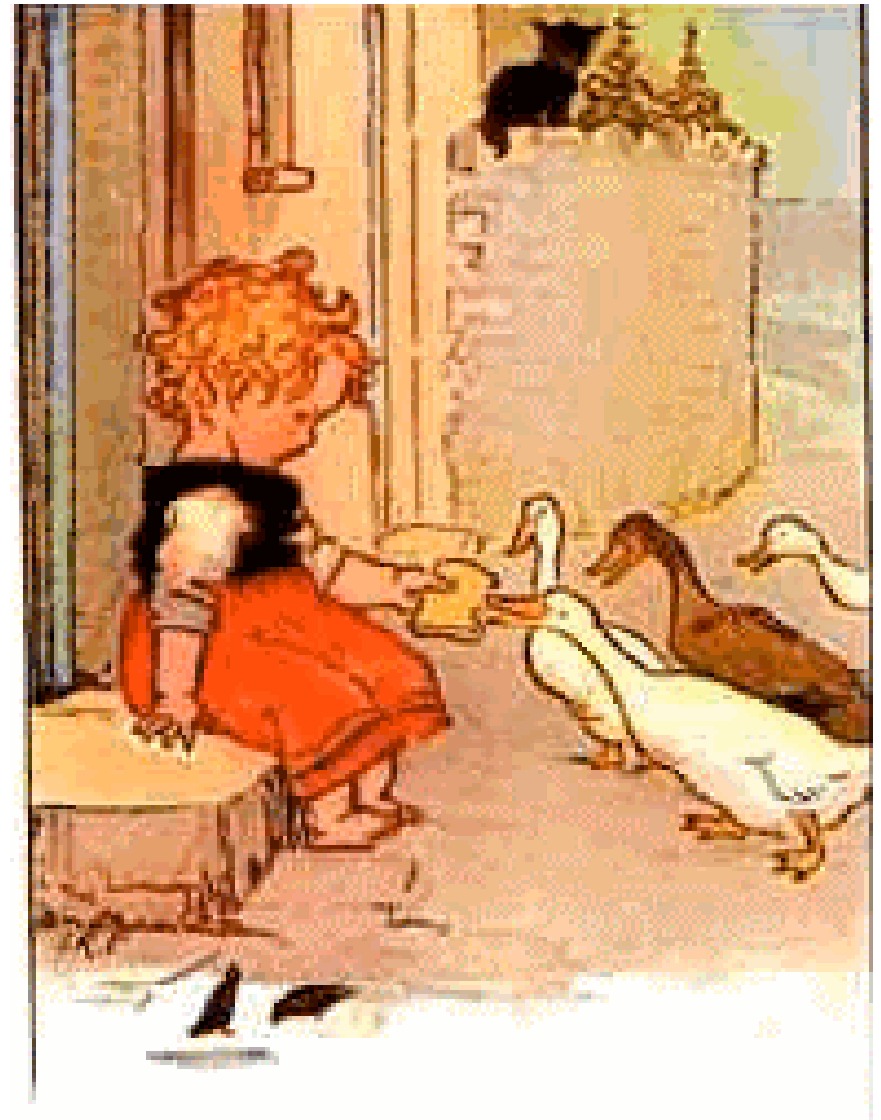
אבל מתפייס כאשר מקבל פרוסת לחם
בחמאה. זה טעים לו מאוד.

טוני מצוברח ופונה את גבו לסדיא.

"בדיוק למה שצפיתי" אומר החתול.
טוני פורץ בבכי מר וביל השכן מציץ
לראות על מה המהומה.

הברווזים רוצים לטעום וטוני לא מתנגד.
החתול על החומה חושש.

טוני רעב ומחפש משהו אחר לאכול.
אולי פחם גם כן טעים?

ביל רודף אחרי הגנב, אבל לשווא.
הלחם נופל לבוץ לשמחת הזרזירים.

אחרי כל ההתרחשויות טוב לנוח בשעות
הצהריים. החתול שומר על טוני.

אחר כך צריך לרחוץ ידיים. אבל אז טוני
נופל כולו למים.

אבל כשהיא לא שמה לב, טוני מצליח
לצאת לבדו לטייל.

ואחרי המנוחה אפשר לצאת לקניות עם
אמא.

במכולת טוני בוחן את קופסאות
העוגיות.

ורץ מהר עד שנופל על האף.
"וי!" כואב.

ומתפייס רק על ידיה של אמא.

והכל כמובן מתמוטט, ושוב הוא פורץ
בבכי גדול.

טוני כבר עייף מדי ולא גומר את הארוחה.

הגיע ערב ואבא חוזר מעבודה.

הוא נשכב ונרדם מיד.
"הידד!" חושב החתול. לפחות יהיה לי קצת שקט.